

Από τη Λέδεζα στο Λαδοχώρι

Τόποι. Τόποι του χθες και του σήμερα. Τόποι αλλοτινοί. Τόσο μακριά, τόσο κοντά. Τόποι ξεχασμένοι, αλλαγμένοι από το διάβα του καιρού, όμως ίδιοι κατά βάθος, καθώς κουβαλούν στα χρόνια τους τις ανάσες των ανθρώπων που τους διάβηκαν ή τους κατοίκησαν.

*Τόποι. Τόποι αλλοτινοί. Άνθρωποι μακρινοί.
Λησμονημένοι τόποι της μικρής πατρίδας.
Μεγάλωσε η μικρή πατρίδα, καμώνεται την
αστή πάππου προς πάππον, φοράει τα
ευρωπαϊκά της στις βεγγέρες- διεθνές λιμάνι
του νότου, είσοδος η πόλη στην Ευρώπη.*

*Και τούτη η γειτονιά της, το
Λαδοχώρι, το λιοστάσι, έστρεψε τώρα
την όψη του στο κατακόκκινο
ηλιοβασίλεμα· άφησε πίσω του την
αχνή ανατολή και την πρώτη του
κατοικία, τη Λέδεζα, ψηλά στο λόφο.*

Μικρή πατρίδα, Λέδεζα -τείχος,
κάστρο στο λόφο των παλιών
χρόνων, πολύχρωμη συνοικία των
σύγχρονων καιρών.

Ζωή απλή των ανθρώπων,
μικρές χαρές,

μικρές λύπες,

η μια μέρα μετά την άλλη,
το ζευγάρι στο χωράφι,
το κοπάδι στη βοσκή,
ο καρπός της ελιάς στο Λοτρίφι...

*Ζωή δύσκολη τα χρόνια εκείνα –
οι μορφές των αντρών
αποτυπώνουν το μόχθο· οι
γυναικείες τον πόνο και την
εγκαρτέρηση....*

*.... μα και τη ζωή, την ελπίδα, τη
συναναστροφή, το παλιό που
φεύγει και το καινούριο που
έρχεται*

*Κι ανάμεσα κάπου η συνέχιση της ζωής -
γάμος, βάφτιση, γεννητούρια· στρωμένο
το μακρύ τραπέζι στην αυλή -
καθισμένοι όλοι με τη σειρά της εποχής,
καθιστοί οι άντρες και γύρω-γύρω στις
άκρες τα γυναικόπαιδα· αντιλαλεί το
κλαρίνο και το ντέφι - γιορτάζει ο Άγιος
Γεώργιος, έχουμε πανηγύρι.*

Λέδεζα – κάστρο ψηλά στο λόφο,
μακρὺς ο ανήφορος του δρόμου και του
χρόνου, κουράστηκε στο
ανεβοκατέβασμα, κάτω στον κάμπο
ανοίξαν δρόμοι,
μεγάλα και μικρά οχήματα
μεταφέρουν τους ανθρώπους,
η ζωή πιο εύκολη
κάτω στο ίσιο,
ο δρόμος πιο εύκολος,
η θάλασσα μπροστά,
η θάλασσα....

Λιμάνι χτίστηκε στον
πέρα μαχαλά, άνοιξε ο
δρόμος για τη Δύση, ο
δρόμος που φέρνει τα
αγαθά και τις
ανακαλύψεις του κόσμου.

*Κι η Λέδεζα ξαναβαφτίζεται,
γίνεται Λαδοχώρι, με νέο, πιο
τρανό λιμάνι, νέο, πιο μεγάλο
δρόμο, και με χρωματιστά
σπίτια πηγαινοέρχεται τώρα
και 'κείνη σύγχρονη πια, στη
σύγχρονη βοή του κόσμου.*

Οι ασπρόμαυρες
φωτογραφίες και ο τίτλος
της παρουσίασης ανήκουν
στο Λαδοχωρίτη
συνάδελφο **Κώστα
Βασιλείου.**

Το κείμενο και η
παρουσίαση έγινε από την
(ξενοχωρίτισσα)
Ντακαλέτση Θεοδώρα

